

TASCA 2

Anàlisi Crítica de Fonts Històriques

FONT 1

Memorial de Greuges del 1885

No tenim, Senyor, la pretensió de debilitar, i encara menys d'atacar, la gloriosa unitat de la pàtria espanyola; ans al contrari, volem enfortir-la i consolidar-la; però entenem que per a aconseguir-ho no és bon camí ofegar i destruir la vida regional per a substituir-la per la del centre [...].

El que nosaltres volem, Senyor, és que a Espanya s'implanti un sistema regional adequat a les condicions actuals i semblant a algun dels que se segueixen als gloriosíssims imperis d'Àustria-Hongria i d'Alemanya, i al Regne Unit de la Gran Bretanya, sistema ja seguit a Espanya en els dies de la nostra grandesa. [...]

Senyor, se'ns arrabassà el nostre sistema administratiu [...] per a ser substituït, primer pel sistema castellà, i avui per una còpia imperfecta i viciosa del sistema francès.

Només podem usar la nostra llengua a les nostres llars i en converses familiars; desterrada de les escoles, ho ha estat més tard de la contractació pública i també dels tribunals, en els quals moltes vegades, i per molt il·lustrats que siguin, ni els jutges entenen els testimonis i processats, ni aquests entenen els jutges. [...]

A força de treball i privacions de tota mena, els nostres industrials han creat una indústria espanyola que en quaranta anys ha progressat i ha assolit un nivell altíssim. Aquesta indústria està sent atacada d'arrel d'uns quants anys ençà, i darrerament ho ha estat i ho és per mitjà del Tractat amb França i del projecte de *modus vivendi* amb Anglaterra. [...]

FONT: Memorial de Greuges lliurat al rei Alfons XII, a Madrid, el 10 de març de 1885.

FONT 2

Missatge a la reina regent

Desitgem que torni a posseir la nació catalana les seves Corts Generals lliures i independents, obertes pel cap de l'Estat [...], en les quals es votin els pressupostos de Catalunya i la quantitat amb què ha de contribuir el nostre país a les despeses generals d'Espanya.

Que Catalunya sigui senyora del govern interior de casa seva [...].

Que la llengua catalana sigui la llengua oficial a Catalunya per a totes les manifestacions de la vida d'aquest poble.

Que l'ensenyament a Catalunya es doni en llengua catalana [...].

Que els càrrecs de la nació catalana els nomenin els catalans mateixos, procurant que recaiguin en catalans els càrrecs polítics, els judicials, els administratius i els d'ensenyament.

FONT: Missatge a la reina regent (1888).

PREGUNTA 1

- Destaca dues idees de la Font 1 (entre 90 i 120 paraules, val 0,5 punts)
- Destaca dues idees de la Font 2 (entre 90 i 120 paraules, val 0,5 punts)
- Prenent com a punt de partida les dues fonts anteriors, fes una breu redacció que respongui a l'enunciat següent: "*Les reivindicacions del catalanisme polític al segle XIX*". (entre 140 i 180 paraules, val 1,5 punts).

Les indicacions del nombre de paraules per resposta són només a tall d'exemple orientatiu. Poden haver bones respostes una mica més breus o una mica més llargues.

REDACTA AQUÍ LES TEVES RESPOSTES. Nom i cognoms: _____

Presento Idea 1 Idea 2	<i>La primera font, textual i primària, és un fragment del Memorial de Greuges redactat pel Centre Català i presentat al Rei Alfons XII a Madrid el 10 de març de 1885.</i> <i>El Memorial s'introdueix amb l'afirmació que les intencions de la presentació del document no són en absolut un atac contra la unitat de la pàtria espanyola, i que només es pretén fer una defensa del que anomenen "vida regional", referida en aquest cas a Catalunya.</i> <i>Entre les seves reivindicacions, destaca la defensa de l'ús de la llengua catalana en els àmbits públics, com ara a l'ensenyament o als jutjats. (100 paraules)</i>
Presento Idea 1 Idea 2	⇒ ⇒ ⇒
Situo context històric Destaco idees Comparo	⇒ ⇒ <i>Malgrat les coincidències entre els dos documents, es veu clara una evolució en el to i el tipus de les demandes realitzades a la Corona. Si el Memorial parla d'un "sistema regional" posant com exemple a Àustria o el Regne Unit, en el Missatge de 1885 ja apareixen demandes concretes de tipus federal, amb una sobirania pròpia per a Catalunya, com unes Corts Generals, uns pressupostos propis o que els càrrecs públics a Catalunya siguin ocupats per catalans. S'observa per tant una clara evolució en direcció a una exigència de major autonomia política, i d'una vida política pròpia i diferenciada per a Catalunya.</i>